

Talsmand for: Ganske vist er Pigebørnenes Vagabonderingstrang langt mindre udpræget end Drengenes, men naar der intet Opsyn er i Hjemmet, driver de dog ganske naturligt ud paa Gaderne eller ind i Baggaardene, og der lurar ogsaa Farer, særlig i sædelig Henseende, for disse Pigebørn.

Jeg vil gerne have Lov til i Parentes at bemærke, at det overhovedet er almindeligt, at Pigebørn sættes noget til Side. Der er jo utallige Skoler paa Landet, hvor kun Drengene oplæres i Gymnastik. Og jeg kan i samme Retning nævne et Eksempel fra den Købstad, hvor jeg bor. Jeg har der Gang paa Gang i Byraadet taget til Orde for, at der ogsaa blev givet Pigebørn Adgang til at bade og lære at svømme, men jeg har aldrig opnaaet at vinde Ørenlyd for dette Krav.

Idet jeg paa mit Partis Vegne varmt anbefaler Lovforslaget, vil jeg udtale det Ønske, at dets Hensigt maa naas. Det er fremsat, og vi vedtager det i fuld Forstaaelse af, at af Børnene afhænger Nationens Fremtid.

Inger Gautier Schmit: Jeg kan slutte mig til tidligere Talere, idet ogsaa jeg vil give denne Sag min varme Anbefaling. Jeg kunde have Lyst til at tilføje, at man i sin Glæde over det foreliggende Forslag og over det, der dermed skal begyndes, ikke maa glemme, hvad der tidligere har været gjort i denne Sag. Hermed vil jeg slet ikke sige, at der har været gjort nok, nej, der er uendelig store Mangler, og alle vi, som personlig har været med i Arbejdet netop blandt Børnene og de unge, har følt det som uhyre pinligt, at der ikke langt tidligere fra Statens Side er blevet grebet ind. Men jeg vil nu alligevel gerne minde om, at der har været store Personligheder her i Landet — kvindelige Personligheder ogsaa, glæder jeg mig ved at kunne sige, maaske endnu før Mændene —, der har haft det varme Blik netop for de daarligt stillede Børn i Samfundet. Vi kan gaa helt tilbage til vor gode danske Dronning Caroline Amalie og de Børneasyler, som oprettedes under hende. Hele Plejehjemsforeningsarbejdet stammer ogsaa fra den Tid. Vi kan tage Diakonissearbejdet, som blev stiftet af Dronning Louise, og som ogsaa ganske særlig har haft Vuggestuer og anden Omsorg for Børnene for Øje. Vi kan nævne Lukas-Stiftelsen, som jeg ved gennem sit Vuggestue-Arbejde gør en god Gerning her i København.

Jeg ved ogsaa, at der af Menighedsplejerne holdes vaagent Øje med de spæde Børn og deres Mødre. Og hvad de større Børn angaar, kan vi nævne saadanne Hjem som Lindevangshjemmet, stiftet af Frk. Bærner, og Magdalenehjemmet, stiftet af Frk. Esche, der nu udøver en stor Virksomhed forgrenet over hele Landet. Alt dette er væsentligt skabt ved privat Initiativ og for en stor Del baaret af Menighederne. Det er en Glæde for mig at se, at det ligger forud for Statens og Kommunernes Indgriben, thi det er altid den bedste og naturligeste Ordning i et Samfund, at det er det private Initiativ, der begynder, og naar det saa viser sig, at det slet ikke kan magte Opgaven, fordi den er langt større, end man privat evner, saa maa Stat og Kommune, hvad der er ganske rimeligt og naturligt, træde til og fortsætte med Opgaven. Saaledes nu ogsaa her. Vi fik jo i 1905 Børneloven, og jeg kan sige, at det havde været gavnligt, om vi havde faaet den for 20 Aar siden. Thi det viser sig, at Værgeraadsinstitutionen slet ikke formaar at administrere saaledes, som Tanken var. I den Grad er der Børnestof, om jeg saa maa sige, at tage fat paa, som trænger til at hjælpes; og til Trods for, at der bygges Hjem paa Hjem, er der den Dag i Dag saa at sige ikke en eneste Plads at opdrive paa nogen af vore Opdragelsesanstalter. Naar man har haft med disse Værgeraadsbørn at gøre, har man bestandig, naar man overtog dem i 14 Aars Alderen, udstødt det Suk: Hvorfor er de ikke kommet til os for længe siden! Men de maatte ifølge Loven ikke komme for længe siden, fordi de først skulde have forbrudt sig mod Loven. Jeg ser det som en stor og glædelig Udvikling af hele Børneforsorgen her i Landet, at man nu gaar til det forebyggende Arbejde i en langt mere udstrakt Grad end tidligere, og jeg synes, at den Plan, der her er forelagt for Rigsdagen, er saa god og udmærket, at vi alle kan vente os de bedste Resultater af den.

Lovforslagets nærmere Enkeltheder er blevet omtalt, saa dem skal jeg ikke komme ind paa. Jeg skal kun udtale min Glæde over, at de enkelte Personligheder eller Institutioner, der ved privat Initiativ driver disse Virksomheder, lige saa godt kan faa Statens Støtte som andre Institutioner. Thi i et saadant Arbejde gælder det i allerhøjeste Grad om, at det er den rette Personlighed, der kommer til at lede. Derfor tror jeg, at man i de allerfleste Tilfælde faar det lykkeligste Resultat og